Den færøske Nationalsang.

Eg oyggjar veit, sum hava fjøll
og grøna lið,
og taktar eru tær við mjøll
um vetrartíð;
og áir renna vakrar har
og fossa nógv;
tær vilja allar skundu sær
í bláan sjógv.
Gud signi mítt føðiland Føroyar.

Og tá ið veðrið tað er gott
um summardag,
og havið er so silvurblátt
um sólarlag,
so spegilklárt og deyðastilt
og himmalreint —
tað er ein sjón, eg veit tú vilt
væl gloyma seint.
Gud signi mítt føðiland Føroyar.

Mítt føðiland! tað ynski mær
í hjarta er,
at lukkan góð má fylgja tær
á tíni ferð,
so leingi sólin roðar í fjøll
um morguntið,
og skuggi fer um grønan vøll
og bratta líð.
Gud signi mítt føðiland Føroyar.

Frederik Petersen.

Jeg Øer ved, som har Fjelde
og grøn Li,
og tækkede er de med Sne
ved Vintertid;
og Elve løber smukke der,
og bruser (fosser) meget;
de vil alle skynde sig
ud i den blaa Sø.
Gud velsigne mit Fødeland Færøerne.

Og naar Vejret det er godt
en Sommerdag,
og Havet er sølvblaat
ved Solnedgang,
saa spejlklart og dødsstille
og himmelrent —
det er et Syn, som jeg véd du vil
vel glemme sent.
Gud velsigne mit Fødeland Færøerne.

Mit Fødeland! det Ønske mig
i Hjertet er,
at Lykken god maa følge dig
paa din Færd,
saa længe Solen farver Fjeldene røde
ved Morgentid,
og Skyggen gaar hen over Grønsværet
og den bratte Li.
Gud velsigne mit Fødeland Færøerne.